

HARLEQUIN®

Kingitused

026
NOVEMBER

Heidi Rice

SALAMISI OODATUD
AVALIK ARMULUGU

Heidi Rice
PUBLIC AFFAIR, SECRETLY EXPECTING
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Irma Aren
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Heidi Rice.
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M11215310
ISBN 978-9949-12-975-1

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja e-raamatud **www.ebooks.ee**

*Suzyle selle eest, et ta teab,
millal pole õige võtta ette 600-miilist autoreisi, ja Daisyle,
kes on suurepärase autor ja veel parem sõber.*

Esimene peatükk

Nähes vaeva oma peksleva südame rahustamisega, uuris Juno Delamare saabuvate lendude ekraani Heathrow' lennujaama lärmakas viiendas terminalis, et saada infot Los Angelese lennu 155 kohta. Sõna “saabunud” vilkus talle vastu ja Juno süda hakkas ülikiiresti lööma.

Jumal kiüll, naine. Võta ennast nüüd kokku.

Juno lükkas käed uhiuute teksade taskutesse – mille põlves oli väike rebend, sest oli eelmisel päeval riuleid täitnud – ja hingas mitu korda sügavalt sisse. Ta pidi maha rahunema. Ta oli ülesannet täitmas, väga tähtsat ülesannet, ja tal lihtsalt polnud infarkti jaoks aega – see lööks ta plaanid korralikult segamini.

Kui Hollywoodi südametemurdja Mac Brody läbi saabuvate lendude värava kõnnib, kavatses naine valmis olla – ja end täielikult kontrollida –, nii et ta saaks mehele üle anda oma parima sõbra Daisy Deani pulmakutse ja tagada selle, et mees nõustuks sinna ka tulema.

Daisy abiellub kahe nädala pärast miljonärist kinnisvaraarendaja Connor Brodyga ja Juno oli võtnud endale südameasjaks viia Connor pulmas uuesti kokku tema ammu kadunud vennaga. Niisiis oli Juno võtnud endale ülesande tagada, et eespool nimetatud väikevend kohale ilmuks, kas too seda ise tahtis või mitte.

Kuidas täpselt ta mehe nõusse saab, polnud naine veel täpselt välja mõelda jõudnud. Kuid ta kavatses endast

parima anda. Kuus aastat tagasi oli Daisy aidanud Junol oma elu uuesti kokku panna – tookord oli ta arvanud, et ei suuda enam iialgi millestki või kellestki hoolida – ja ta oli Daisyle tänu võlgu.

Kahjuks, hoolimata Juno südamest tulevast pühendumisest, kui ta oli kaks nädalat tagasi endale salaja vande andnud, et toob Mac Brody Daisy ja Connori pulma, polnud ta logistikale erilist tähelepanu pööranud. Kuid nüüd, mil plaani täideviimise algus Heathrow' lennujaama aukartustäratavas terminalis lähenes, hakkas see küsimus teda vaevama.

Mis siis, kui ta plaan nurjub? Mis siis, kui Mac Brodyt saadab rühm turvamehi ja ta ei saa mehe lähedalegi? Mis siis, kui mees keeldub kutset vastu võtmast, isegi kui ta pääseb tema juurde? Ja siis oli veel kõige olulisem asjaolu. Millal oli ta viimati võõrale mehele üldse lähenenud ja veel püüdnud veenda teda midagi tegema? Kui mehed mängu tulid, oli Juno veenmisvõime nullist väiksem.

Ta ei võrgutanud, tal polnud selle jaoks vastavat välimust, võimekust ega ka riideid. Mis tähendas, et ta peab Mac Brody heasoovlikkusele rõhuma. Kuid siiani võis öelda, et mehel see puudus.

Võib-olla polnud ta tõesti mehega eales kohtunud. Võib-olla polnud ta isegi ühtki ta filmi näinud, kuid kaks nädalat tagasi oli Juno olnud Daisy päikselises köögis. Hommikul, kui kiri oli saabunud... Ja see oli andnud teada kõike, mida tal oli vaja teada Mac Brody, Hollywoodi megatähe ja iiri erakordse pahapoisi iseloomust.

Hästi, mees nägi hea välja – kui sind tõmbas pika sünge ja ohtliku mehe stereotüüp –, kuid see ei muutnud tösi-

asja, et kõige selle mõtliku mehisuse all oli pealiskaudne kõrk ja endassesulgunud egoist.

Juno läks uuesti marru, kui talle meenus Brody kalkus.

Daisy oli olnud nii eevil, nii kindel, et kiri toob häid uudiseid. Ainult selleks, et ümbrikku lahti rebides leida sealt Brodyle saadetud pulmakutse ja kiri mehe agendilt, kes andis ühe hoolikalt trükitud lausega teada, et härra Cormac Brody ei võta osa oma venna Connori pulmast, ja palus, et preili Daisy Dean ei püüaks temaga rohkem ühendust võtta.

See ametlik kiri oli Daisy nutma ajanud ja Daisy ei nutnud peaaegu mitte kunagi, kuid Juno jaoks oli siiski kõige hullem olnud Connori reaktsioon. Mees oli käe ümber Daisy õlgade pannud ja öelnud Daisyle, et too ei laseks end sellest nii häirida. Macil oli õigus tunda nii, nagu ta tundis, neil polnud mingit õigust avaldada talle survet, sidumaks teda nendega, kui ta selleks valmis polnud, ja nii see asi lõppes. Aga Juno oli näinud Connorit kirja lugemas ning märganud ta silmis kurbust ja kahetsust, mida mees oli püüdnud nii väga varjata.

Mis õigust oli Brodyl tema sõpradele niimoodi haiget teha? Ja hullem veel, mehel polnud isegi piisavalt julgust asjaga ise tegelda ning nendega isiklikult ühendust võtta.

Juno trügis läbi ootava rahvasumma ja pani ristatud käed üle piirde. Eirates südame pealetükkivat tuk-tuk tukki, uuris ta üle ookeani lennanud väsinud reisijate summa, mis voogas läbi saabunud lendude värava. Naise suu oli kindlameelselt süngeks jooneks kokku pigistatud. Ta

peab oma vaenulikkust mehe vastus varjama, kui ta tahab, et asi korda läheks. Kuid ükskõik mis ka ei juhtuks, ei kingi ta Brodyle rahuldust näha, kui närvis ta on või kui palju tal kaalul on – ja päris kindlasti keeldub ta palumast.

See paneks põlastusväärse mehe end veel rohkem üleolevana tundma.

Juno silmad tõmbusid järsku kissi, kui ta märkas pikka üksildast kuju omaette mööda saali edasi kõndimas. Võrreldes teiste reisijatega, kelle riided olid küll kortsus, kuid peened, olid selle tüübi riided niivõrd mugavad, et neid oleks võinud lausa häbiväärseks pidada. Kulunud teksad rippusid tema saledatel puusadel ja igivana LA Dodgersite T-särk pinguldus üle päevitunud biitsepsite, kui mees suure nahast reisikoti üle õla heitis. Riietusega sobiv Dogersi pesapallimüts oli allapoole tõmmatud, nii et nokk varjas ta nägu, kuid Juno nägi siiski päeva jagu ajamata habemetüügast ja musti laines juukseid, mis puudutasid laiu õlgu.

Kas see mees võis olla Brody? Juno vahtis, püüdes otsustada. Kui see oli tema, siis polnud mees selline, nagu Juno oli oodanud. Selg küürus, pilk maha suunatud ja käsi pigistatud rusikasse ümber reisikoti käepideme, nägi naise poole liikuv mees välja, nagu ta püüaks ta mitte silma torgata.

Ja see läks tal läbi. Kui välja arvata mehe pikkus, mis kõrgus vähemalt kolmkümmend sentimeetrit tema meeter viiekümne kaheksa kohal, poleks keegi meest kaks korda vaadanud, mõtles Juno. Kuid siis märkas ta võõra

kõnnakut ja ta teadis, et see on Mac Brody. Mehel oli täpselt samasugune vaba loid kõnnak nagu ta vennal Connoril.

Juno trügis läbi rahvasumma, et jõuda väljapääsuni enne meest – südamelöögid uuesti kiirenemas.

Hoides silmad hallil tehispõrandakattel, lülitas Mac Brody välja taustamüra ja kergitas õlgu, et vähendada pinget ja väsimust.

Talle polnud kunagi lennujaamad meeldinud ja Heathrow'st olid tal halvad mälestused. Viimane kord, kui ta kolm aastat tagasi siin viibinud oli, ootasid teda kõmuajakirjanikud, et talle peale joosta. Vähem kui nädal oli olnud möödas tema ja supermodell Regina St. Claire'i suhete avalikust karilejooksmisest ning kaks päeva sellest, kui Gina oli lehtedele maha müünud loo temast kui kokaiini nuusutavast metsiku mainega mehest, kes igal õhtul erineva naisega voodisse läks.

Gina alaealistele keelatud fantaasiad oleksid olnud naljakad, kui välja arvata asjaolu, et paljud olid naist uskunud ja selle tagajärjed olid sealtsaadik teda jälitanud. Ajakirjanikud olid tol päeval verd haistnud ega olnud teda siiani rahule jätnud. Ta polnud kunagi end meedia tähelepanu keskpunktis mugavalt tundnud ning see oli kahtlemata karm õppetund olnud.

Ta oli tol ajal Gina peale kuradi vihane olnud, aga saanud sellest üsna kiiresti üle. Mingit moodi oli naine end uskuma pannud, et nad on armunud, ja mees polnud

selle märkamiseks küllalt tähelepanelik olnud. Mac sättis reisikotti õlal. Ta oli oma õppetunni saanud. Millal tahes ta nüüd kohtamas käis, tegi ta täpselt selgeks, mida ta suhetest tahab, ja täpselt, mida ta ei taha – kohe algusest peale.

Mees tõstis pilgu, et terminali väljapääsu leida. Foto- graafidest või ajakirjanikest lõukoertest polnud märkigi, nii et mees ohkas kergendatult. Ta sai paparatsodega hakkama, kui oli selleks sunnitud, kuid hetkel oli ta kurnatud üksteist tundi kestnud lennureisist ja viimase nädala väldanud järjest toimunud filmivõtetest, nii et ta ei tundnud kähmluse järele mingit vajadust. Tema õnneks oli ta varajases eas õppinud tausta sulanduma; inimesed tundsid ta massi seest haruharva ära, kui ta just ei tahtnud, et nad teda märkaksid.

Märgates silti “Väljapääs”, muutis mees suunda, kuid kui ta langetas pea, et uksest läbi minna, astus üks väike kuju samba tagant otse tema teele ette.

“Mida ku...?” Mees peatus järsult, et naist mitte pikali joosta.

“Teie olete Cormac Brody.” Naise hääl oli kõhklev, kuid piisavalt vali, et tähelepanu äratada.

“Räägi vaiksemalt,” ütles mees, uurides ümbritsevat rahvahulka. Õnneks ei paistnud keegi neiu kuulnud olevat.

“Ma palun vabandust, et teid tülitän, aga mul on vaja teiega rääkida,” ütles tütarlaps viksilt ja viisakalt, kuid mees märkas teatud tooni. “See on äärmiselt tähtis.”